

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Bendrijos veiksmų plano dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės 2006–2010 m.

COM(2006) 13 final

(2006/C 324/08)

Europos Komisija, vadovaudamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 262 straipsniu, 2006 m. balandžio 5 d. nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl *Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Bendrijos veiksmų plano dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės 2006–2010 m.*

Žemės ūkio, kaimo plėtros ir aplinkos skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto darbo šiuo klausimu organizavimą, 2006 m. rugsėjo 8 d. priėmė savo nuomonę. Pranešėjas Leif E. Nielsen.

Atsižvelgdama į naują Komiteto narių sudėtį, plenarinė asamblėja nusprendė šią nuomonę nagrinėti spalio mėn. plenarinėje sesijoje ir pagal Darbo tvarkos taisyklių 20 str. pagrindiniu pranešėju paskirti Leif E. Nielsen.

430-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2006 m. spalio 26 d., Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 92 nariams balsavus už ir vienam susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 Daugelyje ES šalių ir kai kuriose ES nepriklausančiose šalyje auga susidomėjimas gyvūnų apsauga ir gerove. Todėl tikslinga remti rinkos dalyvių pastangas ir atlikti būtinus ES minimalių standartų pakeitimus. Nebūtina tai reikėtų sutapatinti su griežtesniais reikalavimais, šiuo atveju daugiau kalbama apie geresnius ir naujesnius teisės aktus, kurie būtų paremti mokslinių ir socialinių bei ekonominių tyrimų išvadomis. Be to, svarbu įvesti bendrą produktų, kurie atitiktų konkrečius gyvūnų gerovės reikalavimus, kokybės ženklavimo sistemą. Taip pat būtina iš esmės pagerinti moksliniams tyrimams ir bandymams bei įstatymo nustatytiems toksikologinio saugumo tyrimams naudojamų gyvūnų padėtį.

1.2 Komisijos veiksmų plane iš esmės atsižvelgiama į šiuos reikalavimus ir juo galima remtis nustatant tolesnius šios srities prioritetus. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas iš esmės pritaria pasiūlymui parengti strategiją, tačiau dar norėtų įvertinti, ar konkrečiuose Komisijos pasiūlymuose tinkamai atsispindi gyvūnų apsaugos ir socialinių bei ekonominių aspektų santykis. Labai svarbu, kad dėl importo iš trečiųjų šalių, kuriose taikomi ne tokie griežti standartai, nebūtų išstumti ES produktai. Dėl to gyvulininkystė būtų vystoma šalyse, kuriose taikomi žemesni standartai, o ES gamintojai turėtų nutraukti gamybą. EESRK nemano, kad Komisijos veiksmų planas galėtų šioje srityje užtikrinti pakankamai ilgalaikius sprendimus.

1.3 EESRK labai apgailėstauja, kad šio klausimo nebus galima svarstyti dabartiniame Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) derybų raunde. Nepaisant to, tolimoje perspektyvoje turi būti pripažinta, kad žemės ūkio produktų prekybos atžvilgiu gyvūnų gerovė nėra prekybos politikos klausimas. Kitaip Europos Sąjunga, siekdama supratimo, kodėl teisinę padėtį būtina keisti, gali būti priversta imtis vienašališkų veiksmų. Trumpalaikė

perspektyvoje Komisija ir pilietinė visuomenė privalo daryti spaudimą ES mažmeninės prekybos sektoriui bei maisto pramonei ir naudojant sertifikavimo schemas bei panašias garantijas užtikrinti, kad importuojant iš trečiųjų šalių būtų laikomasi atitinkamų standartų.

1.4 Mokslinių tyrimų veikla turi būti koordinuojama ir plečiama, kad būtų galima kuo geriau bendrai išnaudoti išteklius. Be to, atsižvelgiant į technologijų vystymąsi ir naujausias žinias, nuostatos turi būti nuolat persvarstomos.

1.5 Komitetas pritaria pasiūlymui įsteigti Europos gyvūnų apsaugos ir gerovės centrą arba laboratoriją. Tačiau reikėtų apsvarstyti, ar nevertėtų geriau įsteigti pasaulinį centrą, kuris padėtų spręsti su gyvūnų apsauga ir gerove susijusias problemas ir skatintų OIE ⁽¹⁾ ir Europos Tarybos bei dvišaliuose ES susitarimuose numatytą veiklą.

1.6 Be to, Komisija, bendradarbiaudama su OIE ir Europos Taryba, turėtų imtis iniciatyvos surengti tarptautinę konferenciją, kuria būtų siekiama sukurti ilgalaikį tinklą su trečiųjų šalių tyrinėtojais ir skatinti aktyvesnę neoficialų tarptautinį bendradarbiavimą.

1.7 Kalbant apie gyvūnų naudojimą bandymams ir toksikologiniams tyrimams, Komitetas mano, jog būtina strategiją išplėsti ir į ją įtraukti poreikio kriterijų, kad gyvūnai šiam tikslui būtų naudojami tik pateikus visuomenės poreikio tam tikram produktui įrodymą.

2. Veiksmų plano santrauka

2.1 Veiksmų planu pirmiausia siekiama užtikrinti gyvūnų gerovę ES ir pasaulyje, nustatyti būsimų veiksmų poreikį ir užtikrinti veiksmingą turimų išteklių koordinavimą. Pagal šį

⁽¹⁾ Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacija (anksčiau Tarptautinis epizootijų biuras).

planą 2006–2010 m. laikotarpiu, greičiausiai ir po 2010 m., bus stebimos ir vertinamos šios penkios pagrindinės gyvūnų gerovės veiksmų sritys:

- galiojančių minimalių standartų pakeitimas atsižvelgiant į naujus mokslinių tyrimų rezultatus ir socialinius bei ekonominius vertinimus;
- būsimų mokslinių tyrimų skatinimas;
- standartizuotų rodiklių nustatymas;
- iniciatyvų, susijusių su informavimu apie galiojančius standartus, įgyvendinimas;
- naujų tarptautinių iniciatyvų siekiant atkreipti visuomenės dėmesį į gyvūnų apsaugą ir siekiant didesnio sutarimo gyvūnų gerovės klausimais įgyvendinimas.

2.2 Plane taip pat numatytos 28 iniciatyvos, kurias Komisija ketina įgyvendinti iki 2010 m. Iš jų 21 iniciatyva sudaro veiksmų, kurie jau yra įgyvendinti arba yra paskelbta apie jų įgyvendinimą, arba jie jau yra numatyti specialiuose Bendrijos teisės aktuose, rinkini.

2.3 Tuo pačiu metu Komisija pateikė darbo dokumentus, kurie sudaro strateginį iniciatyvų pagrindą ir kuriuose aprašytas veiksmų plane rekomenduojamas veiksmų pagrindas. Komisijos nuomone, labai svarbi veiksmų plano dalis — 2005 m. priimtos deklaracijos dėl bandymų su gyvūnais ⁽²⁾ laikymasis.

2.4 Komisijos vertinimu, jos darbas gyvūnų gerovės srityje palengvėtų, jei atsakingos tarnybos tarpusavyje veiksmingiau koordinuotų savo veiklą. Tai taip pat padėtų užtikrinti nuoseklesnes ir labiau suderintas Komisijos pastangas visose jos politikos srityse. Su gyvūnų gerove susijusios priemonės taip pat turi būti įvertintos vadovaujantis Europos bendrijos steigimo sutarties priedu — Protokolu dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės ir atsižvelgiant į socialinį ir ekonominį jų poveikį.

3. Bendrosios pastabos

3.1 Atstovaudamas pilietinei visuomenei ir atsižvelgdamas į savo narių reprezentatyvumą, EESRK neabejotinai prisiima dalį atsakomybės už gyvūnų gerovės nuostatų, kurios yra Europos socialinio modelio dalis, rengimą ⁽³⁾. Svarbu, kad būtų išsaugota

⁽²⁾ 2005 m. lapkričio 7 d. Briuselyje buvo priimta Deklaracija dėl bandymų su gyvūnais. Ji skirta įgyvendinti veiksmų programą taikant **3R principą**: bandomųjų gyvūnų skaičiaus sumažinimas (angl. *reduction*), bandomųjų su gyvūnais modelių tobulinimas siekiant sumažinti krūvį bandomiesiems gyvūnams (angl. *refinement*) ir pakeitimas — alternatyvių bandymų su gyvūnais metodų kūrimas (angl. *replacement*).

⁽³⁾ Todėl gaila, kad Komiteto buvo paprašyta pateikti nuomonę tik praėjus trimis mėnesiams po veiksmų plano pateikimo.

dabartinė kryptis ir užtikrintas tinkamas ir priimtinas gyvūnų gerovės Europos Sąjungoje lygis neiškreipiant konkurencijos ir nesumenkinant gyvūnų apsaugos dėl importo iš trečiųjų šalių, kuriose standartai yra žemesni. Bendras strateginis planas suteikia šiam darbui daugiau skaidrumo ir sukuria geresnes sąlygas visiems dalyviams konstruktyviai bendradarbiauti. Tai taikoma ir žemės ūkio produkcijos gamintojams, kurie, atsižvelgiant į jų ilgalaikes investicijas, motyvaciją ir įmonės valdymą, turėtų dalyvauti rengiant būsimą strategiją.

3.2 Apskritai, ES žemės ūkio sektorius palankiai vertina tinkamas ir suderintas gyvūnų gerovės nuostatas, tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad gali būti iškreipta konkurencija, viena vertus, dėl papildomų valstybių narių keliamų reikalavimų, kita vertus, dėl importo iš trečiųjų šalių, kuriose nėra nustatytų standartų, arba jie yra žemesni. Be to, konkurencijos iškreipimo dėl papildomų nacionalinių nuostatų pavojų dar labiau didina BŽŪP reikalavimas kompleksiskai susieti paramą. Tai lemia teisinį neapibrėžtumą valstybėse narėse ir poreikį išaiškinti šią teisinę padėtį.

3.3 Kalbant apie importą iš trečiųjų šalių, bendrų ES taisyklių taikymas vidaus rinkoje ⁽⁴⁾, apimančioje 30 valstybių ir 500 mln. gyventojų, turėtų skatinančio poveikio ir ES nepriklausančioms valstybėms bei jų eksportui į ES. Pasaulio bankui priklausanti Tarptautinė finansų korporacija neseniai atkreipė dėmesį į pasaulyje didėjantį susidomėjimą gyvūnų gerove ir būtinybę prisitaikyti prie pokyčių šioje srityje, tiek pirminėje gamyboje, tiek ir pramoninio perdirbimo sektoriuje ⁽⁵⁾.

3.4 Artimiausiu metu ES mažmeninės prekybos tinklams ir perdirbamosios pramonės sektoriui reikėtų išaiškinti, kad importuodami žemės ūkio produktus ir perdirbtus gyvūninės kilmės produktus iš trečiųjų šalių — jie savo pačių labui ir dėl savo įvaizdžio visuomenėje — turėtų būti įsitikinę, kad gamintojo šalyje laikomasi tinkamo elgesio kodekso, kuriam priklauso ir gyvūnų gerovės reikalavimai, atitinkantys šios srities ES taisykles. Tai gali vykti, pvz., privalomo bendradarbiavimo su tiekėjais forma ⁽⁶⁾. Komisija bet kuriuo atveju turi imtis veiksmų, o pilietinė visuomenė, pasitelkusi žiniasklaidos priemones, turėtų į šią problemą atkreipti dėmesį. ES mažmeninės prekybos tinklai ir maisto pramonės įmonės turi suprasti, kad

⁽⁴⁾ Įskaitant Norvegiją, Islandiją ir Lichtenšteina, kurios taip pat priklauso ES vidaus rinkai (Europos ekonominė erdvė), bei Rumunija ir Bulgarija.

⁽⁵⁾ *Creating Business Opportunity through Improved Animal Welfare* — Pasaulio banko Tarptautinė finansų korporacija (IFC), 2006 m. balandis. IFC priklauso 178 valstybėms; raginimas taikomas pirmiausia dėl investicijų į besivystančias šalis siekiant skatinti eksportą į išsivysčiusias šalis.

Daugelyje šalių gyvūnų gerovės srityje taikomas elgesio kodeksas, o ne konkretūs teisės aktai. Tai taikytina, pvz., Šveicarijai, Australijai, Naujajai Zelandijai, Argentinai ir Brazilijai.

⁽⁶⁾ Privalomas bendradarbiavimas gali būti, pvz., bendri gamintojo (trečiojoje šalyje) ir ES importuotojo veiksmai skatinant mokslinius tyrimus, technologijų vystymą ir sertifikavimą, kad produktai atitiktų gamybos ir perdirbimo standartus, kaip tai vis dažniau daroma ES.

ateityje daugiau dėmesio bus skiriama iš trečiųjų šalių importuotų žemės ūkio produktų ir perdirbtų gyvūninės kilmės produktų gamybos sąlygoms. Vartotojų ir ūkininkų asociacijos turėtų kartu vykdyti šios srities užduotis nacionaliniu lygiu. Greta to, taip pat labai svarbu, kad ilgalaikės trukmės laikotarpiu prekiaujant žemės ūkio produktais būtų pripažinta, kad gyvūnų gerovė nėra prekybos politikos klausimas.

3.5 Kalbant apie ES vidaus konkurencijos iškreipimą, būtų nelogiška suderinti nuostatas kartu uždraudžiant griežtesnius nacionalinius standartus, be to, daugelio valstybių narių visuomenė tam nepritartų. Jei ateityje minimalūs standartai ES lygiu bus labiau paremti objektyvesniais moksliniais tyrimais ir studijomis grindžiamais kriterijais, galima tikėtis, kad supratimas bei pritarimas didės, todėl nereikės nustatyti išsamesnių nacionalinių nuostatų. Siekiant tinkamo reguliavimo, naujosios priemonės būtinai turi būti grindžiamos moksliniais duomenimis bei tinkamais socialiniais ir ekonominiais vertinimais. Tuo pačiu metu būtina užtikrinti kompetentingą mokslinių tyrimų rezultatų įvertinimą ir panaudojimą, nes tai yra siūlomų rodiklių nustatymo dalis. Kartu valstybėms narėms, atsižvelgiant į aplinkos ir klimato sąlygas, turi būti sudarytos galimybės lanksčiai veikti.

3.6 Komisijos nuomone, įsteigus Europos gyvūnų apsaugos ir gerovės centrą arba laboratoriją, būtų galima lengviau šiuos standartus pritaikyti, valdyti ir perduoti, taip pat atlikti susijusius socialinius ir ekonominius tyrimus ir poveikio vertinimus. EESRK pasisako už tai, kad būtų apsvarstytas platesnis sprendimas, pvz., įsteigti pasaulinį centrą, kuris padėtų tarptautiniu lygiu spręsti su gyvūnų apsauga ir gerove susijusius klausimus ir remtų Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) ir Europos Tarybos bei galimuose dvišaliuose ES susitarimuose numatytą veiklą.

3.7 Kalbant apie bandomuosius gyvūnus, Komitetas taip pat laikosi nuomonės, kad reikia siekti Komisijos ir pramonės sektoriaus bendradarbiavimo, pvz., dėl centro steigimo ir dėl vadinaimo 3R principo, kuris gali tapti gaire ES naudojant bandomuosius gyvūnus tyrimams, taikymo strategijos (7). Komisijos iniciatyva gali turėti teigiamo poveikio veiklai, skirčiai skatinti alternatyvius metodus, kurie jau taikomi kitose srityse (8). Komitetas mano, jog vis dėlto būtina išplėsti strategiją ir įtraukti poreikio kriterijų, nustatantį, kad dėl tam tikro produkto, kuriam pagaminti turi būti naudojama cheminė ar kitokia

(7) Apie 90 proc. bandomųjų gyvūnų naudojama moksliniams tyrimams ir technologijų vystymui, 10 proc. — atliekant įstatymo nustatytus naujų vaistų ir cheminių medžiagų toksikologinius saugumo bandymus. Didėjantis dėmesys bandomiesiems gyvūnams atsispindi ES kosmetikos direktyvoje, kurioje iš pramonės įmonių reikalaujama rasti bandymų su gyvūnais alternatyvas.

(8) Įskaitant Europos alternatyvių tyrimo metodų patvirtinimo centrą (ECVAM) ir Europos susitarimo dėl bandymų su gyvūnais alternatyvų programą (ECOPA).

medžiaga, bandymas su gyvūnais bus atliktas tik tada, jei bus įrodyta, kad visuomenei tas produktas yra reikalingas.

Konkurencijos iškreipimas dėl importo iš trečiųjų šalių

3.8 Stiprus konkurencinis spaudimas ir ES rinkos atvėrimas yra susijęs su didele rizika, kad produktai iš trečiųjų šalių, kuriose nėra nustatytų standartų arba jie yra žemesni, pamažu išstums ES gamybą ir prekybą, taip pat ir iš rinkų, esančių už Europos Sąjungos ribų. Kadangi papildomos išlaidos gyvūnų gerovei, palyginti su labai riboto dydžio pelno skirtumu žemės ūkyje, yra didelės, šios išlaidos gali lemti, ar ūkininkas galės tęsti gamybą. Be to, ūkininkams daugeliu atvejų gali būti pernelyg rizikinga nukreipti gamybą į nedidelę vartotojų grupę, kuri yra pasirengusi mokėti daugiau (9).

3.9 Taigi, importas iš trečiųjų šalių, kuriose gyvūnų gerovės standartai yra žemesni, kelia labai sudėtingų problemų, ir Komitetas nėra tikras, jog Komisijos veiksmų plano pakaks norint užtikrinti atitinkamus ilgalaikius sprendimus. Komitetas apgailestaudamas pastebi, kad ši problema negali būti apsvarstyta dabartiniame Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) derybų raunde. Nepaisant to, Europos Sąjunga turi ir toliau primygtinai reikalauti, kad žemės ūkio produktų prekybos atžvilgiu būtų pripažinta, jog gyvūnų gerovė nėra prekybos politikos klausimas.

3.10 Jei tokiu būdu nebus galima rasti nei pakankamai ilgalaikių sprendimų, nei pasiekti pakankamo PPO supratimo, Europos Sąjunga turėtų — nepaisant to, kad trūksta tarptautinio pritarimo — reikalauti laikytis atitinkamų taisyklių importuojant produktus iš trečiųjų šalių. Taigi, tam tikra provokacija gali būti naudinga siekiant atkreipti dėmesį ir skatinti supratimą, jog būtina keisti teisinę padėtį.

4. Konkrečios pastabos

4.1 Atitinkamų ES nuostatų laikymasis reiškia, kad ES institucijos ir valstybės narės, pateikdamos, priimdamos ir įgyvendindamos konkrečias nuostatas, pačios privalo laikytis savo nustatytų terminų, deja, ne visada terminų buvo laikomasi. Taigi, atsižvelgiant į ankstesnius sprendimus, nebuvo laikomasi ir daugelio veiksmų plane numatytų iniciatyvų įgyvendinimo termino.

4.2 Veiksmų planas neapima su gyvūnų vežimu dideliu atstumu susijusių problemų, kurias lėmė ES vidaus rinka ir veterinarinių sienų pašalinimas. 2004 m. Taryba priėmė sprendimą dėl gyvūnų apsaugos juos vežant nuostatų pakeitimo, kuris įsigalios 2007 m. (10) Komisija paskelbė apie savo ketinimą po 2010 m. pateikti pasiūlymą. Kaip ir kitose srityse,

(9) Nors visuomenė gali būti ir palankiai nusiteikusi su gyvūnų gerovės priemonėmis susijusių aukštesnių kainų atžvilgiu, tačiau praktikoje vartotojai dažnai reaguoja kitaip.

(10) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantis Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97.

šioje srityje taip pat svarbu, kad taisyklės būtų pagrįstos mokslinėmis išvadomis, o esminės nuostatos dėl vežimo trukmės ir vietos reikalavimų vežant būtų veiksmingiau kontroliuojamos.

4.3 Patirtis rodo, kad svarbiausias gyvūnų gerovės veiksnys yra valdymas. Rengiant būsimas gyvūnų apsaugos ir gerovės nuostatas, daugiausia dėmesio reikėtų skirti šiam aspektui, taip pat mokymo ir konsultavimo reikalavimams, kuriuos būtina derinti su nuolatine gyvūnų gerovės kontrole gamybos sistemoje. Kartu gamybos sistemoms taikomos taisyklės neturėtų būti pernelyg išsamios, o teisės aktai turėtų būti taip parengti, kad juos būtų galima lengviau taikyti.

4.4 Dėl struktūrinių gyvulininkystės pokyčių, kai sukuriama vis didesni ir labiau specializuoti gamybos vienetai ir naudojamos naujos technologijos, galima geriau nei iki šiol kontroliuoti gyvūnų gerovę, pvz., nustatant gyvūnų gerovės veiksnius. Be to, nauji gamybos pastatai gali būti projektuojami remiantis vis tikslesnėmis žiniomis apie objektyvius ir išmatuojamus gyvūnų gerovės rodiklius. Vystymąsi šioje srityje paskatintų etalonai, kuriuos, remdamasis mokslinėmis išvadomis, nustatytų siūlomas centras. Žinoma, nauji reikalavimai turėtų būti taikomi atsivėlgiant į ilgą žemės ūkio investicijų atsipirkimo laikotarpį.

4.5 EESRK pritaria specialios gyvūnų gerovės „informacinės platformos“, skirtos skatinti vartotojų, gamintojų, mažmenininkų ir pramonininkų dialogą ir profesinės patirties pasikeitimą, sukūrimui⁽¹⁾. Žinoma, yra ir esminių apribojimų; praktiškai vartotojai negali suprasti įvairių gamybos sistemų skirtumų, jų privalumų bei trūkumų. Todėl vartotojų organizacijos pageidauja, kad nustatydamos minimalius standartus, ES ir valstybės narės prisiimtų atsakomybę.

4.6 EESRK taip pat pritaria, kad būtų sukurta bendra rinkodaros sistema, kuri galėtų skatinti taikyti gyvūnų gerovės standartus, kurie būtų aukštesni už minimalius. Ypač svarbu, kad sistema remtųsi bendrais objektyviais kriterijais ir dokumentuose patvirtintomis išvadomis. ES gali parengti tokią ženklinimo sistemą gamintojams ir prekybininkams, tačiau svarbu, kad produktų, kurie atitiktų aukštesnius standartus, vystymą skatintų

rinkos jėgos. Tačiau sėkmė bus garantuota tik tada, jei tokia ženklinimo sistema bus taikoma kartu su kontrolės priemonėmis ir tiksline informacine kampanija, tuo užtikrinant ženklinimo sistemos patikimumą.

4.7 Ženklinimo sistemos, pagal kurią privaloma nurodyti importuojamų prekių kilmės šalį, įvedimo klausimai apskritai svarstomi kitame dokumente. Tokia sistema yra ypač svarbi gyvūninės kilmės produktams ir pramoninio perdirbimo metu iš jų pagamintiems produktams. Taikant šią sistemą būtų galima gauti informacijos apie tai, kad tam tikras produktas galėjo būti pagamintas nesilaikant ES gyvūnų gerovės standartų.

4.8 Remiantis Komisijos veiksmų planu, ekologinės gamybos sektoriui būdinga siekti aukštų standartų, todėl, Komisijos nuomone, ekologinė gamyba turėtų būti pavyzdžiu siekti aukščiausių standartų gyvūnų gerovės srityje⁽¹²⁾. Patirtis rodo, kad kai kuriose srityse pradėjus ekologinę gamybą galima pagerinti gyvūnų gerovę, bet tuo pačiu metu vis dar yra netinkamų sąlygų ir reikia papildomų žinių.

4.9 Bet kuriuo atveju labai svarbu kuo geriau panaudoti Europos Sąjungos išteklius. Tai taikytina ne tik moksliniams tyrimams ir studijoms; siekiant kuo didesnės naudos, turėtų būti koordinuojama, kaip naudoti šiems tyrimams valstybių narių skirtus išteklius. Įsteigus jungtinį konsultacinį ekspertų komitetą, kuris koordinuotų išteklius, juos būtų galima panaudoti geriau. Be to, Komisija, bendradarbiaudama su OIE ir Europos Taryba, turėtų imtis iniciatyvos surengti tarptautinę konferenciją siekiant sukurti ilgalaikį tinklą su trečiųjų šalių tyrinėtojais ir sustiprinti neoficialų tarptautinį bendradarbiavimą šioje srityje.

4.10 ES lygiu taikomos veterinarijos priemonės ir kovos su gyvulių ligomis priemonės sukelia socialinei valstybei nemažai padarinių, net jei ši sąsaja ne visuomet yra aiški. Be to, tai, kad kilus pavojingoms užkrečiamoms gyvulių ligoms naikinama ir likviduojama daug sveikų gyvūnų, visuomenei kelia susirūpinimą. Todėl svarbu skirti pagrindinį dėmesį prevencijai ir, bendradarbiaujant su mokslininkais ir veterinarijos gydytojais, kurti alternatyvius kovos su naminių gyvulių ligomis būdus.

2006 spalio 26 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto

pirmininkas

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Tinklavietė, kurioje būtų nurodomi standartai ir rodikliai, ir ką jie reiškia, galėtų, pvz., būti informacinės platformos, ypač susijusios su ženklinimo schema, dalis.

⁽¹²⁾ Komisijos pasiūlymas dėl ekologiškų produktų apibrėžimo pateikiamas dokumente COM(2005) 671. Tai yra Pasiūlymas priimti Tarybos reglamentą dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir Pasiūlymas priimti Tarybos reglamentą, iš dalies keičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų.